

Dankzij de krant nieuwe baan

Horlogeman van V&D gaat vanaf donderdag bij Marijke Mul aan de slag

Anouk Kragtwijk
a.kragtwijk@hollandmediacombinatie.nl

Haarlem * Honderden reacties werden op Facebook geplaatst onder het krantenartikel over Kick van der Weede, de 'horlogeman' van V&D die zijn baan kwijtraakte. Marijke Mul, goudsmid uit de Gierstraat las het artikel en de loftuitingen en kreeg een ingeving: „Wat als ik hem nou eens zou aannemen?” Donderdag is Kicks eerste werkdag.

„Ik werd vandaag gebeld door een wat oudere mevrouw. Gefeliciteerd dat de horlogeman voor je gaat werken.” Marijke moet lachen om de omgekeerde situatie. Normaal worden immers sollicitanten gefeliciteerd met een nieuwe baan. „Zoveel mensen leven met hem mee. Ik heb op Facebook al flink wat reacties gekregen op Kicks aanstelling.”

De twee zitten maandagochtend samen aan tafel Kicks komende werkzaamheden te bespreken. De winkel is vandaag dicht. In de Gierstraat is het rustig, slechts een handvol mensen werpt af en toe een blik op de etalage. „Een daarvan begon trouwens ook over Kick”, legt een medewerker van het bedrijf uit.

De horlogeman heeft zelf wel wat meegekregen van zijn populariteit maar heeft op Facebook geen enkele reactie gelezen. Hij 'zit' niet op het sociale medium. Uit principe. „Als we bij de V&D in de pauze met vijftien mensen aan tafel zaten, zat ik tegen vijftien telefoons aan te kijken. Dat vind ik niet leuk, ik wil een praatje maken met mensen.” Toch zijn het wel de krant en Facebook die hem een baan hebben opgeleverd. „Komt er toch nog wat goeds uit.” lacht hij.

Zijn menselijkheid tekent hem, zegt Marijke. En dat is nou juist waarom ze hem heeft aangenomen. „Ik las het artikel en de reacties en zag dat zoveel mensen Kick kennen en dat iedereen hem waardeert. Ik dacht, laat ik hem eens bellen. Bin-

Marijke Mul en Kick van der Weelde vinden Kicks nieuwe dienstverband allebei erg spannend

FOTO UNITED PHOTOS/TOUSSAINT KLUITERS

nen een uur hadden we een afspraak. De volgende dag hebben we gezegd: we gaan het doen.” Het is een mooi stelletje. Marijke werkte nooit voor een baas en is al 17 jaar ondernemer. Kick werkte bijna 40 jaar bij dezelfde winkel. Toen Marijke werd geboren, had Kick al drie maanden op de horlogeafdeling van het grote warenhuis gestaan. Marijke: „Maar we delen samen de aandacht voor de klant en het product.” Toch moest Kick even schrikken toen hij vrijdag voor de eerste keer

bij Marijke binnenstapte. Alleen bij de toonbank, staat een kast met wat horloges. „Ik dacht dat er wel meer merken zouden zijn.” Marijke knikt. „We gaan meer horlogemerken aan het assortiment toevoegen. Ik wilde ook al wat gaan uitbreiden en nu kan Kick daar bij helpen.” Het is in lijn met de groei van het bedrijf. „Het gaat snel. Deze maand neem ik drie mensen aan. Vorig jaar is de omzet met 19% gegroeid.” De twee inspecteren maandag meteen de werkbank waar Kick aan de horloges kan sleutelen. Marijke

wijst naar de voorste. „Zo kunnen de klanten je van achter de toonbank zien zitten.” Met zo'n grote groep fans, wordt hij immers de attractie van de winkel. Kick knikt. „Ik vind het allemaal best. Bij de V&D werkte ik maar hierop.” Hij houdt zijn handen twintig centimeter uit elkaar. „Dit is voldoende.” Op de werkbank gaat hij vooral zijn oude werkzaamheden uitvoeren. Horlogebandjes en batterijtjes vervangen. „Daar kijk ik echt naar uit. Om mijn klantjes weer te helpen.” Maar, geeft hij toe. Het is ook wel

eng. „Het is allemaal zo snel gegaan. Vorige week ging ik nog gewoon naar de V&D. Nu zit ik hier.” Ook Marijke vindt het eng. „Ik doe alles vrij intuïtief, had hier helemaal niet over nagedacht. Ik heb gewoon gehandeld toen ik het artikel las. Ik weet niet wat er nu allemaal gaat gebeuren. Misschien staan er opeens veel mensen op de stoep. Misschien niet. Kick gaat eerst op donderdag, vrijdag en zaterdag werken en als er genoeg klanten zijn, bouwen we zijn contract uit naar een fulltime dienstverband. We zien het wel.”